

L'IGUALADI

Lerroux, el vell decrepit, mil vegades traïdor de la causa liberal republicana, darrerament ha estat desemmascarat pels seus propis amics autènticament republicans.

A Cambó, l'altre traïdor, li passarà el mateix.

ÈPOCA VIII

SETMANARI D'ESQUERRA

Núm. 61

IGUALADA, 19 DE MAIG DE 1934

Un partit funest

Podem dir que el fet més important de la setmana en la política general espanyola, ha estat l'escissió del partit radical, motivada pel republicanisme i la decència de Martínez Barrio.

Era una ruptura prevista i ja inevitable. El polític andalús demostrà en múltiples ocasions que no estava disposat a sotmetre's a la política personalíssima del «caudillo»; en primer lloc perquè el «caudillaje» és una concepció decadent i absurda —concepció monàrquica— de la política; ademés perquè les orientacions seguides per Lerroux, han estat considerades, per Martínez Barrio, funestes per la República.

Aplaudim aquesta actitud, que ens agradaria veure compartida per un gran nombre de diputats radicals. De moment han estat uns vint-i-cinc els que han cursat la baixa, però es preveuen noves i valuoses adhesions a Martínez Barrio.

La política lerrouxista ha rebut, amb aquesta separació, un cop formidable. És inútil que els partits dretistes vulguin restar-li importància. A tots ens estranyava veure al costat de Lerroux i dels nostres vells amics Emiliano, Rocha, Guerra del Rio, etc., homes com Martínez Barrio i altres. Als qui coneixem, per haver-los experimentat molts anys a casa nostra, els procediments lerrouxistes, ja sabem que era impossible la convivència d'aquesta política atrofinada amb una política honesta i decent. Finalment els fets ens han donat, una vegada més, la raó.

El partit radical és i ha estat un partit funest. Ho era a Catalunya, en aquells anys vergonyosos que el finguérem entafurat a l'Ajuntament de Barcelona, fent i desfent al seu grat, deixant-nos amb la pell i l'os... Ho ha estat també per la República. Des del 14 d'abril aquest partit d'essència genuïnament monàrquica ha actuat sempre, naturalment, enfront dels republicans. Quan els governs Azaña de les Constituents, obstruïa tot el que significava construir quelcom de just i de republicà; ara amb les noves Corts monàrquiques ha mantingut un constant contuberni amb les dretes, fins a l'extrem de la llei d'amnistia i del projecte de derogació de la llei de termes municipals, que ara s'està discutint.

Tota la política lerrouxista ha estat el que en podríem dir, emprant un mot vulgar, una gitanada.

Lerroux és el representant més genuí dels temps ignominiosos de la monarquia. Temps en els quals els ideals no comptaven i sí només les conveniències personals dels arrivistes. Prou ho saben Gil Robles i tots els altres monàrquics més o menys disfressats que han dat el cop de mà a Lerroux per a la definitiva «pacificación de los espíritus»...

De totes maneres, Lerroux paga cares les seves traïcions. D'una banda li fugen els republicans i de l'altra, no trigarem a veure com se li escapen els de tendència més marcadament dretista. Aquest serà el resultat merescut d'una política funesta.

Tant de bo els republicans espanyols d'esquerra sàpiguen formar un bloc compacte i es decideixin a plantar cara a tanta misèria i a tant cinisme.

L'exemple de Catalunya els hauria d'alliçonar. Ací ja fa temps que vàrem estendre el certificat de defunció al lerrouxisme. Als Ulleds, Giralts, ja no els deixarem entrar al nostre Parlament. Només a l'Ajuntament de Barcelona hi resta una mica de... Frigola que haurem d'arrençar amb arrel i tot.

Es per ací que es comença. L'autonomia seria un mal negoci amb lerrouxistes pel mig. I la República, si no vol morir, els ha de foragitar com als mercaders del temple.

Llegiu, propagueu i anuncieu a L'IGUALADI

JUSTICIA I DRET

DECRET

Promulgada el dia 11 d'abril proppassat la Llei de contractes de Conreu, i publicada el dia següent al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, tenen força d'obligar els preceptes, per haver transcorregut el termini de vint dies que, a comptar de la publicació de les Lleis, estableix l'article 36 de l'Estatut interior, per a la seva vigència.

Cal, per tant, dictar quantes normes siguin necessàries per a la ràpida aplicació de la Llei, complimentant així no solament la legítima i democràtica voluntat del Parlament que l'aprova per haver-ne apreciat la seva conveniència, sinó, a més, aquella regla elemental de bon govern, contrària a fer durar els períodes de transició i les interinitats.

Una de les més importants disposicions de la Llei és la transitòria primera, que obre un període de revisió general de preu, per totes aquelles demandes que es presentin durant l'any en curs, encarregant a les Juntes Arbitrals que la pròpia Llei estableix, la seva tramitació i resolució, i regulant els efectes de la interinitat entre el moment de presentar-se la demanda de revisió de preu i aquell altre en què la revisió esdevé ferma.

Per a portar a compliment aquesta disposició transitòria primera no és indispensable esperar a què estiguin constituïdes i funcionin les Juntes Arbitrals encarregades per la Llei d'efectuar les revisions de preu, ja que les normes que en regulen la interinitat deriven del simple fet de la presentació de les oportunes demandes. N'hi ha prou, pel mateix, en establir la forma de les demandes, davant de qui han d'ésser presentades, i com caldrà que consti la seva presentació.

Facilita la tasca que la implantació immediata de la referida disposició de la Llei representa l'existència de les Comissions Arbitrals creades en mèrits de la Llei de Conflictes del 26 de juny del 1933, les funcions de les quals acabaran en complir-se els tres mesos de la publicació de la Llei de Contractes de conreu, terme més que suficient perquè funcionin ja les noves Juntes Arbitrals, a les quals caldrà lliurar les demandes de revisió presentades per a la seva resolució.

Per tant, a proposta del Conseller de Justícia i Dret, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO :

Article 1.er A partir de la publicació del present Decret els conreadors i els propietaris podran deduir davant

de les Comissions Arbitrals Districte, creades en compliment de la Llei del 26 de juny del 1933, demanda de revisió de preu de contracte, d'acord amb la Llei de l'11 d'abril proppassat.

Les demandes es formularan davant de la Comissió Arbitral més pròxima, quan no n'hi hagi de constituïda a la localitat.

Art. 2.on Per a formular demanda caldrà tenir capacitat legal per a contractar-la. Pels menors, incapacitats o absents actuaran llurs representants legals o els que hagin de suplir la seva incapacitat, d'acord amb les Lleis.

Per les Corporacions, Societats i altres entitats jurídiques tindran personalitat per a demanar les persones que legalment les representin.

Art. 3.er Els interessats podran actuar personalment o per mandatari designat especialment en escriptura pública, o mitjançant document privat amb signatura legalitzada notarialment. En el mandat hi haurà de constar necessàriament, per a la seva validesa, la facultat de transigir.

Art. 4.rt En les demandes es farà constar el nom, cognoms i circumstàncies personals del conreador i del propietari; es descriurà la terra objecte del contracte, s'expressaran succintament les condicions en què es realitzi el cultiu, i s'esmentaran els articles de la Llei de l'11 d'abril proppassat en què es fonamenti la revisió.

Les demandes s'estendran en paper judicial de la classe tretzena, i es pre-

CENTRE REPUBLICÀ

Secció Femenina

Avui, dissabte, dia 19, a dos quarts de deu de la nit, tindrà lloc al saló d'actes del nostre casal, la Segona conferència-conversa.

Tema:

ELECCIÓ, COMPOSICIÓ I FUNCIONAMENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Ponent: Juli Maestre

L'acte serà públic.